

Džeronimas Stiltonas

DIDŽIUOJUOSI STILTONO PAVARDE!

Mieli draugai knygų graužikai, prisistatysiu
jums.

Aš vardu Stiltonas, *Džeronimas Stiltonas*,
ir savo pavarde didžiuojusi.

Ar žinote, kokia mano
pavardės kilmė?

Pats ką tik **sužinojau** ir šioje
knygoje viską jums papasakosiu.

O viskas prasidėjo
taip ir ne kitaip...

Džeronimas Stiltonas

„GRAUŽIKO AIDO“,
GARSIAUSIO PELIŲ SALOS LAIKRAŠČIO,
REDAKTORIUS

AR JŪS TIKRAI VADINATĒS STILTONU?

Buvo **šalta** gruodžio penktadienio popietė. Ramiai sau darbavausi prie naujos knygos (ilustruotos sūrių enciklopedijos), tik staiga sučirškė durų skambutis.

Čir čir čiiiiiiiiiiiiiiiiirkšt!

Visi „Gaužiko aid“ darbuotojai jau buvo išsiskirstę namo, tad nuėjau atidaryti pats.

Priešais save išvydau rafinuotos išvaizdos graužiką elegantiška pelės pilkumo spalvos eilute. Po dešine pažastimi jis laikė aplanką, **prigrūstą** visokių dokumentų.

Pasakiau jam:

– Laba diena, aš vardu Stiltonas, *Džeronimas Stiltonas*. Kuo galiu jums padėti?

Svečias mandagiu, bet tvirtu tonu išrėžė:

– **STILTONAS**? Jūs pasakėte „**STILTONAS**“? Ar tikrai vadinatės **STILTONU**? Būtent **STILTONU**? **STILTONU** ir ne kitaip? Kas išvis jums sakė, kad jūsų pavardė – **STILTONAS**? Džeronimas **STILTONAS**? **S-T-I-L-T-O-N-A-S**?

Apstulbęs atsakiau:

– *Po šimts mocarelių*, tai žinoma, kad aš tikrai vadinausi **STILTONU**! Visą gyvenimą taip vadinausi, tai mano **šeimos** pavardė.

Peliukas **KANDŽIAI** šypsodamasis atšovė:

– Jumis dėtas, nebūčiau toks įsitikinęs... – ir padavė man lapą. – Paskaitykite. Suprasite, kodėl **negalite** ir **neturite** vadintis **STILTONU**.

Tada nusilenkė ir atsisveikino:

– Viso geriausio, pone Džeronimai. Linkiu jums greitai rasti naują pavardę. Tik šįsyk prieš ją pasirinkdamas viską išsiaiškinkite!

SUNERIMĖS uždariau duris.

Nusivaliau akinius, kad dar geriau matyčiau, ir nužvelgiau lapą. Jame viskas buvo parašyta angliškai.

Tai buvo laiškas iš garsaus advokato kontoros!

Tuoju pat pasičiupau žodyną ir išsiverčiau laišką. Štai kas jame buvo parašyta...

Gerbiamas pone Džeronimai (tik Džeronimai,
ir viskas!),

perspėjame Jus, kad nuo šiol nebegalite vadin-
tis Džeronimu Stiltonu.

Tiksliau, jūs niekada negalėjote ir neturėjote
nešioti Stiltono pavardės.

„Stiltonas“ yra registruotas prekės ženklas,
tai angliško sūrio pavadinimas.

Stiltonas – ne šiaip sūris, tai pats garsiausias
sūris: Stiltonas – angliškų sūrių karalius!

Todėl raginame jus nuo šiol nebesivadinti
Stiltonu.

Tai taikoma ir visai jūsų šeimai.

Peliasui linkėjimai.

Stiltono sūrio gamintojų asociacija

(atminkite: tik mes turime teisę taip vadintis)

STALTONAS? STELTONAS? STOLTONAS? STULTONAS?

Griždamas namo stabtelėjau uoste pasigro-
žėti saulėlydžiu.

Saulė leid^{si} rausvindama dangų visame
Naujapelyje – pelių mieste, kur gyvenu su savo
šeima, *Stiltonų šeima*.

Galop pasiekiau Pelėkaimio gatvę 8. Kaip
gera grįžti į savo namų **ŠILUMĖLĘ!**

Įkūriau židinyje **UGNĮ** ir, liepsnoms **LINKSMAI** įsispragsėjus, ėmiausi ruošti gardžią vakarienę.

Sūrio užkandėlė... spagečiai su sūriu... mėsa su sūrio padažu... sūrinis desertas...

O gamindamas mąščiau.

Paskambinau savo seseriai ir išpyškinau:

– Tėja, gavau **keistą** laišką iš Didžiosios Britanijos, jame rašoma, kad *aš* nebegaliu, tiksliau, *mes* nebegalime vadintis **STILTONAIS**. Paaaiškėjo, kad tai – registruotas prekės ženklas, kuriuo žymimas angliškas sūris. O tu žinai mūsų pavardės kilmę?

Ji numykė:

- Hmm... Jei STILTONŲ pavarde gaubia kokia **paslaptis**, man žūt-būt reikia ją išsiaiškinti. Tuoju pat **LEKIU** pas tave. Ir padėk dar vieną lėkštę ant stalo - **LIKSIU VAKARIENĖS**.

Kai ji paskambino į duris, atidaręs išvydau ir Bendžaminą - savo mylimiausią sūnėną.

Bendžaminas

- Dėde Džeronimai, gal galėtum ant stalo padėti dar vieną lėkštę? Norėčiau **LIKTI VAKARIENĖS...**

Po akimirkos durų skambutis vėl sučirškė. Atėjo mano pusbrolis Pelėkautis.

- Sveiks, Džeronimyti, aš irgi atėjau į šeimos susirinkimą. Beje, padėk dar vieną lėkštę ant stalo - **LIKSIU VAKARIENĖS**. Mano alkis - *šeimyninio dydžio!*

Paštu užsisakiau 365 pamokų kursus „Kaip tapti sūriologu“, kad tapčiau sūrių ekspertu.

Burbtelėjau:

– Ehm, *sūriologu*? Ar tikrai taip vadinama?
Man atrodo, kad tokio žodžio išvis nėra...

Jis *ismuko* į virtuvę ir apsilaižė ūsus. Tada ėmėsi ragauti patiekalus, peikdamas visus iš eilės:

– **Užkandėlė** nebloga... *tik trūksta žiupsnelio druskos!* **Spagečiukai** visai nieko... *tik mažumėlę per aštrūs!* **Padažėlis** dar dar... *tik vos per sūrus!* **Deserčiukas** vertas dėmesio... *tik truputėlaitį per saldus!*

Jis tiek prisirijo, kad baisiai susopo pilvą, tad pagavo aimanuoti:

– Pilvo skausmas *šeimyninio dydžio!*

Tėja paskambino seneliui **Torkvatui**.

– Seneli, mes norim sužinoti STILTONŲ pavardės kilmę!

Ragelį pasičiuopo Pelėkautis.

– Seneeeeli! Mano smalsumas – *šeimyninio dydžio!* Kodėl mūsų pavardė – STILTONAS???

Kodėl ne STALTONAS, STELTONAS, STOLTONAS ar STULTONAS? Kodėl ne STILTANAS, STILTENAS, STILTINAS, STILTUNAS? Ir kodėl ne STILBONAS, STILCONAS, STILFONAS, STILGONAS, STILMONAS, STILNONAS, STILPONAS, STILSONAS, STILVONAS, STILZONAS...

Arba kodėl ne SBILTONAS, SCILTONAS, SDILTONAS, SFILTONAS, SGILTONAS, SMILTONAS, SNILTONAS, SPILTONAS, SRILTONAS, SVILTONAS, SZILTONAS... Ar kodėl...

Senelis Torkvatas **sugriauėjo:**

– Po peliūnais, tuojau atvažiuosiu ir viską paaiškinsiu. Surengsime iškilmingą *Stiltonų šeimos* susirinkimą!